

1) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Jes Schmidt.

Formanden:

Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg be-
trakte det som vedtaget, at den ønskede orlov
meddeles fra og med den 25. april 1978, og
at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt
medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Bollmann.

Formanden:

Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg be-
trakte det som vedtaget, at den ønskede orlov
meddeles fra og med den 25. april 1978, og
at stedfortræderen indkaldes som midlertidigt
medlem. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.

Forhandling

Tastesen (S):

Folketinget har nu vedtaget at meddele 2
af tingets medlemmer orlov og at indkalde
stedfortræderne.

Som ordfører for udvalget til valgs prøvel-
se skal jeg derefter tillade mig at gøre indstil-
ling om, at de pågældende stedfortrædere
godkendes som midlertidige medlemmer.

For hr. *Jes Schmidt*, der er valgt i Sønder-
jyllands amtskreds, drejer det sig om 1. sted-
fortræder for centrum-demokraterne i denne
amtskreds, kaptajn *Bent Olsen*.

For hr. *Bollmann*, der er valgt i Vejle
amtskreds, drejer det sig om 1. stedfortræder
for centrum-demokraterne i denne amts-
kreds, direktør *Villy Jørgensen*.

Udvalget til valgs prøvelse har i et møde
behandlet disse sager, og jeg kan derefter på
udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling.

1. Kaptajn Bent Olsen godkendes som mid-
lertidigt medlem af folketinget fra og med i
dag, den 25. april 1978, at regne.

2. Direktør Villy Jørgensen godkendes som
midlertidigt medlem af folketinget ligeledes
fra og med i dag, den 25. april 1978, at reg-
ne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling
vedtoges enstemmigt med 122 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af:

*Forslag til lov om ændring af forskellige
skattelove. (Morarenter m.v.).*

(Lovforslag nr. L 132. Fremsat 16/12 77.
Første behandling 17/1 78. Betænkning 19/4
78).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betæn-
ningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet
ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den føl-
gende på dagsordenen opførte sag, nemlig:

5) Anden behandling af:

*Forslag til lov om ændring af forskellige
lovbestemmelser om told- og forbrugsafgifter.
(Morarenten).*

(Lovforslag nr. L 133. Fremsat 16/12 77.
Første behandling 17/1 78. Betænkning 19/4
78).

Der var stillet 16 ændringsforslag i be-
tænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet
ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsfor-
slagene og spørgsmålet om lovforslagenes
overgang til tredje behandling sattes til for-
handling under ét.

Forhandling

Ole Olsen (SF):

[Ole Olsen]

Socialistisk folkeparti vil stemme for de to lovforslags vedtagelse ved tredje behandling. Det må imidlertid ikke opfattes, som om vi er fuldstændig tilfredse med, hvad der her sker.

Det er jo sådan, at mange mindre erhvervsdrivende har benyttet sig af den kreditmulighed, der har været her, og vi er bange for, at vi med den kreditindskrænkning, der med lovforslagene vedtagelse effektivt vil ske over for mindre erhvervsdrivende, kan bringe mange af dem i vanskeligheder.

Vi har haft meget store betænkeligheder ved det, og vi vil appellere til regeringen om at forsøge at afhjælpe de vanskeligheder, man herved kaster de mindre erhvervsdrivende ud i.

Grunden til, at vi vil stemme for lovforslagene, er, at vi mener, at når man giver en kredit til erhvervsdrivende, så bør det ske i kraft af en lov, som er vedtaget i folketinget. Vi mener, at en sådan lov bør vedtages, så at vi i højere grad, end vi gør nu, kan hjælpe den mindre del af erhvervslivet med kredit til en rimelig rente.

Det kan ikke være meningen, at kreditten skal opnås som i dag via de forskellige skattelove. Men vi synes ikke, at stramningen af den kredit, som faktisk udnyttes af det mindre erhvervsliv, er særlig social.

Vi vil stemme for lovforslagene, fordi vi ønsker at bringe denne kreditgivning til ophør. Men vi mener nok, at hvis man ser på de mindre erhvervsdrivendes stilling som helhed, tiltrænges der et initiativ fra regeringen.

Anders Andersen (V):

Vi kan fra venstres side ikke lade være med at gøre nogle bemærkninger her ved anden behandling af de to lovforslag. På os virker det lidt besynderligt, at man nu gennemfører en lov med en bruttorente på op til 45-46 pct. Det skal ses i relation til, at det er ikke så forfærdelig længe siden, man her i folketinget vedtog en anden lov, nemlig om renter ved forsinket betaling i forbindelse med erhvervslivet. Hvis folk ikke overholdt deres forpligtelser, så kunne de højst blive afkrævet en rente, der svarede til diskontoen plus 2 pct., altså i øjeblikket 11 pct. Det er også en bruttorente. Disse 11 pct. skal ses i forhold til, at man efter de oplysninger, vi har fået i skatte- og afgiftsudvalget, vil kom-

me til, når det drejer sig om morarenter på skatter, at betale en rente, der ligger på fra 26,9 pct. og op til 44,5 pct.

Der er jo ingen sammenhæng imellem de to tilfælde. I det ene tilfælde er der tale om folk, der i forbindelse med det private erhvervsliv ikke overholder indgåede aftaler, og de kan altså slippe med 11 pct. I det andet tilfælde drejer det sig om statens restancer og morarenter på visse skatteområder, og her kan man komme til at svare renter på omtrent 45 pct. Jeg kan ikke se, at der er nogen fornuft i at gennemføre et sådant forslag.

Jeg har lagt mærke til, at statsministeren for nylig har udtalt sig om, at man ikke her i folketinget vil gennemføre forslag med venstrefløj. Dette forslag kan kun gennemføres ved hjælp af venstrefløj og de radikale. Forslaget til rentemarginallov, som vi havde for et stykke tid siden, blev gennemført med venstrefløj plus retsforbundet. Det er ikke en rimelig måde at lovgive på i folketinget, og venstre er absolut imod den form for rentebestemmelser, som man her indfører, og absolut imod forskelsbehandling over for forskellige befolkningsgrupper i forskellige situationer.

Jeg sætter også et stort spørgsmålstegn ved, om det egentlig er rimeligt, at man ændrer disse rentesatser, som jo byggede på et forlig, der blev indgået for et par år siden. Man blev enige om de nuværende rentesatser, der i sig selv også er store, og der er ingen, der skal få mig til at tro, at man med disse ændringer får flere penge ind, end man har kunnet få hidtil. Rentesatserne var i forvejen tilstrækkelig store.

Vi må derfor afvise forslaget, og vi vil stemme imod forslaget, hvis det kommer til tredje behandling. Jeg håber, at der vil være så mange her i folketinget, der vil besinde sig, inden man lader det forslag gå til tredje behandling, at det ikke bliver vedtaget.

John Winther (KF):

Det konservative folkeparti agter at afholde sig fra at stemme om de ændringsforslag, der foreligger ved anden behandling.

Vi er godt klar over, at det er tekniske ændringsforslag, men vi ønsker ikke at have lod eller del i disse to lovforslag overhovedet. Det er helt urimelige forslag. Ca. 1 måned efter, at man her i tinget havde vedtaget en

[John Winther]

bestemmelse, for så vidt angår gælden til erhvervslivet – en bestemmelse om, at når man selvfor skyldt ikke overholdt sine forpligtelser, måtte der opkræves 2 pct. ud over diskontoen, altså 11 pct. – kommer staten og kræver, at når der er vanskeligheder med skattebetalingen, så skal man betale officielt 12 og 15,6 pct., men reelt, som der har været gjort opmærksom på, helt op til et sted mellem 40 og 50 pct. Det er faktisk helt uanstændigt at komme med den slags forslag, hvor man i den grad gør forskel på Kong Salomon og Jørgen Hattemager.

Det er unægtelig også pudsig, at man kalder dette et besparelsesforslag, fostret af regeringen og det radikale venstre. Det er en mærkelig form for besparelse, når der alene er tale om forøgede statsindtægter. Ordet besparelse i den forbindelse er noget af en misforståelse.

Vi agter som sagt at undlade at stemme om de ændringsforslag, der foreligger, og vi agter at stemme mod lovforslagene ved tredje behandling.

Melchior (CD):

Uden at gøre pinen lang skal jeg også blot meddele tinget, at CD må stemme imod disse forslag. Vi er enige i, at der her foregår en skattejagt eller snarere en skalpejagt, som ikke kan sagligt begrundes, og vi er uden forståelse for, at det erhvervsliv, herunder ikke mindst det mindre og mellemstore, som man ved så mange lejligheder siger er ryggraden i dansk erhvervsliv, skal ikke bare beskattes, men »bestraffes« på denne ekstraordinære måde.

Vi vil, ligesom de to tidligere ordførere har markeret det for deres partiers vedkommende, derfor afholde os fra at stemme om ændringsforslagene, da vi stemmer imod lovforslaget ved tredje behandling.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi skal blot fra kristeligt folkepartis side anføre, at vi ikke finder tiden inde til en sådan skærpelse af morarenterne. Det er, som det allerede er sagt, ikke længe siden, vi her i tinget gennemførte, at forbrugerne ikke måtte betale mere end 11 pct. Nu vedtager man altså, at erhvervslivet, når det ikke får sine penge ind fra forbrugerne, værsø har at betale det tredobbelte. Vi finder ikke dette ri-

meligt over for vort erhvervsliv, og vi kan ikke se, at man dermed er med til at skabe et bedre erhvervsklima i dette land. Jeg troede, det var det, vi skulle for at få flere hænder i arbejde.

Vi finder, at ændringsforslagene er af rent teknisk art, og derfor ønsker vi at stemme for ændringsforslagene, men vi stemmer selvfølgelig imod lovforslagene ved tredje behandling.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det radikale venstre vedstår naturligvis det forlig, som er afsluttet mellem det radikale venstre og socialdemokratiet angående morarenterne. Der har været talt meget her i eftermiddag – og der bliver såmænd nok talt meget mere senere – om erhvervslivet. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den store del af den ekstrainkomst, der bliver for staten gennem forhøjelsen af morarenterne, er morarenter, der skal betales af virksomhederne, rigtigt, men for penge, de har tilbageholdt for deres ansatte. Det bør nævnes. Det er ikke penge, der trækkes ud af erhvervslivet på en urimelig måde. Erhvervslivet har opkrævet disse penge for staten og skal betale dem videre. Gør de det ikke til tiden, må de betale renter. Det er sagt heroppefra, og jeg vil gerne understrege det: det kan ikke være meningen, at skattevæsenet, staten, optræder som bank for erhvervslivet, det er ikke en rimelig måde at ordne erhvervslivet på, slet ikke når man holder på et privat erhvervsliv.

Når det er sagt, så vil jeg også gerne føje til i denne forbindelse, at forhøjelsen af morarenterne rammer jo også almindelige skatteydere, der ikke kan nå at betale. Ved vedtagelsen af dette forslag om forhøjet morarentebetaling for private skyldnere til skattevæsenet vil jeg samtidig understrege, at det er rimeligt, at vi forlænger fristen. Hvor meget, det må vi se på senere. Vi har jo et lovforslag liggende i skatteudvalget, fremsat af fremskridtspartiet, og jeg kan understrege, at jeg finder det rimeligt at forlænge fristen, eftersom vi kommer ud i uholdbare situationer, hvor den ene af et ægtepar kan have penge til gode, som den anden skal betale, og hvor den ene ikke kan få sine penge udbetalt af skattevæsenet, for at den anden kan indbetale i rette tid.

[Bernhard Baunsgaard]

Men der er sammenhæng mellem disse to lovforslag for mig at se, og vi må se at blive enige om, hvor lang tid vi skal forlænge det. Så lang tid, som fremskridtspartiet ønskede i sin tid, kan der under ingen omstændigheder blive tale om.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne anbefaler at stemme for de af ministeren stillede ændringsforslag og anbefaler at stemme for de to lovforslag ved tredje behandling.

Jeg vil gerne sige, at morarenter, det er strafrenter, det skal der ikke være nogen tvivl om. Men det er sådan, at de penge, som ikke indbetales til tiden, er statens penge, og nogle af de penge, det drejer sig om, er den kildekat, der er opkrævet hos lønarbejderne. Der er rimelige frister til at indbetale disse penge, og det er også nødvendigt, at der er sådanne morarenter, for at disse frister kan blive overholdt. Det er jo det, der er motive-ringen for det.

Jeg vil gerne sige, at når bl. a. hr. Anders Andersen får det fremstillet på den måde, at det skulle være en fjendtlig politik over for erhvervslivet, i særdeleshed over for det mindre erhvervsliv, så er det en forvrængning af kendsgerningerne. Hvis staten skal låne penge ud til erhvervslivet, skal det ikke foregå på den måde, at man tilbageholder nogle penge, som man skulle have indbetalt for længst. Jeg vil sige til hr. Anders Andersen: hvis han virkelig har interesse i, at staten skal låne penge ud til erhvervslivet, så er kommunisterne til at få i tale, hvis det drejer sig om at oprette en statsbank, der kan låne ud til erhvervslivet. Men det bliver nødvendigt, at man holder snot for sig og skæg for sig, og det er også det, der bliver gjort i denne sag.

Hjortlund Christensen (DR):

Ved lovforslaget om morarenter i forbindelse med forsøkt betaling gik vi i sidste samling ind for en praksis med anvendelse af Nationalbankens diskonto plus et eller andet tillæg afhængigt af, hvad man kunne blive enige om i folketinget. Vi fik megen kritik for vores stilling i den situation, men vi havde dog den opfattelse, at det var en fremgangsmåde, en praksis, der skulle videreføres, således at man ikke brugte tingets tid

til at komme med ændringsforslag i forbindelse med resultatet af en forkert økonomisk politik, der giver en rente, så man ikke ved, hvor man er.

Jeg sagde ved første behandling, at ministerens dobbeltmoral på dette område var forskrækkelig og utilgivelig. Med disse to lovforslag har ministeren kort og godt givet udtryk for, at man deler befolkningen op i to grupper, nemlig erhvervslivet og så dem, der tages under andres vinger.

Retsforbundet kan absolut ikke gå ind for en sådan dobbeltmoral. Det er uanstændigt, og vi vil stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg vil gerne takke det flertal, som stiller sig bag lovforslagets vedtagelse. Det er, som om flertallet og mindretallet taler helt forbi hinanden, som om der er forskellig opfattelse af, hvad lovforslaget går ud på.

Jeg tror, det er helt ubestrideligt, at det, lovforslaget drejer sig om, det er strafrenter ved for sen indbetaling af andres penge, hverken mere eller mindre, og det kan vel ikke være således, at de strafrenter skal sættes på en sådan måde, at det ligefrem tilskynder til en for sen indbetaling. Det gør det ikke med det niveau, der er lagt, og det er præcis, hvad der er meningen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Morarenter m. v.).

§§1-7, ændringsforslag nr. 1, § 8, således ændret, ændringsforslag nr. 2 og § 9, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbe-

[Formanden]

handling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om told- og forbrugsafgifter. (Morarenten).

§ 1, ændringsforslag nr. 1, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 2, § 3, således ændret, ændringsforslag nr. 3, § 4, således ændret, ændringsforslag nr. 4, § 5, således ændret, ændringsforslag nr. 5, § 6, således ændret, ændringsforslag nr. 6, § 7, således ændret, ændringsforslag nr. 7, § 8, således ændret, § 9, ændringsforslag nr. 8, § 10, således ændret, ændringsforslag nr. 9, § 11, således ændret, ændringsforslag nr. 10, § 12, således ændret, ændringsforslag nr. 11, § 13, således ændret, ændringsforslag nr. 12, § 14, således ændret, ændringsforslag nr. 13, § 15, således ændret, §§ 16 og 17, ændringsforslag nr. 14, § 18, således ændret, § 19, ændringsforslag nr. 15 om en ny affattelse af § 20, § 20 i den nye affattelse, § 21, ændringsforslag nr. 16 og § 22, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Lejeværdiregler m.v. for 1979).

(Lovforslag nr. L 219. Fremsat 13/4 78).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karl Nielsen (S):

Det forslag, vi behandler nu, går ud på at fastsætte lejeværdiregler for 1979.

Ved at gennemføre en løsning isoleret for 1979 vil der dels blive bedre tid til at diskutere den længerevarende boligløsning til afløsning af boligforliget af 1974, dels vil der være mulighed for, at den længerevarende boligløsning samordnes med den kommende skattereform, da der jo er stort sammenfald mellem skatte- og boligpolitik.

Ministerens forslag går ud på, at vi for året 1979 anvender 16. almindelige vurdering som beregningsgrundlag ved lejeværdifastsættelsen, altså ikke som nu, hvor det er 15. almindelige vurdering plus et procenttillæg. Dette finder vi rimeligt.

De i forslaget foreslåede lejeværdisatser er på henholdsvis 2. pct. for ejendomme anskaffet før 9. december 1969 og 2¼ pct. for ejendomme anskaffet efter 8. december 1969, ligesom lejeværdien for ejere over 67 år fastsættes til 1 pct. uanset anskaffelsestidspunktet. De her nævnte lejeværdisatser anvendes ved lejeværdiberegning op til en ejendomsværdi på 750.000 kr. For ejendomsværdier over 750.000 kr. skal der anvendes en lejeværdisats på 5 pct. uanset anskaffelsestidspunktet og ejerens alder. Ligeledes foreslås de nugældende standardfradrag bibeholdt.

Ministeren har i et bilag til lovforslaget redegjort for virkningerne af de foreslåede satser på de forskellige kategorier af ejendomme. Ministeren har i sine eksempler anvendt landsgennemsnittet for enfamiliehusene, som er på 79 pct. Vi er da vel vidende om, at der er landsdele og områder, hvor enfamiliehusene ikke er steget 79 pct., men der er også landsdele og områder, hvor stigningsprocenten ligger noget højere end 79. Vi erkender, at ministeren nødvendigvis i sådanne eksempler må anvende gennemsnitstal. Der er jo ingen, der forestiller sig, at vi kan operere med forskellige lejeværdisatser i de forskellige landsdele og områder.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at 70 pct. af enfamiliehusene er anskaffet efter 8. december 1969, og for denne store gruppe er hovedreglen, at lejeværdien nedsættes fra i dag 2¼ pct. til 2 ¼ pct. Disse ejendomme får derved en mindre stigning end de ejendomme, der er opført eller er-